

909

1829-1833. Έγγραφα αναφερόμενα στη λειτουργία του Λογιστικού και Ελεγκτικού Συμβουλίου. Αίγινα, Άστρος, Ναύπλιο.

Γ. Δημακόπουλος, «Τὸ Λογιστικὸν καὶ Ἐλεγκτικὸν Συμβούλιον. Ὁ ἔλεγχος τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας, 1827-1833. Μέρος Β': Τὰ ἔγγραφα», *Ναυπλιακὰ Ἀνάλεκτα* 4 (2000), σ. 173-180 αρ. 5-14, σ. 181-198 αρ. 16-18, σ. 198-212 αρ. 20-33.

910

1829-1836. Νοταριακά έγγραφα. Ζάκυνθος.

Ν. Κονόμος, «Δύο ζακυνθινὰ συμβόλαια», στο *Τόμος Τριανταφύλλου*, τ. Α', σ. 229-233, 236-238.

911

1829-1847. Νομοθετικά κείμενα περί προστασίας των αρχαιοτήτων. Κέρκυρα, Ναύπλιο, Πύργος.

Β. Πετράκος, *Δοκίμια γιὰ τὴν ἀρχαιολογικὴ νομοθεσία*, Ἀθήνα 1982, σ. 111-117, αρ. 1-2^α, σ. 117-120, αρ. 3 (= Ἀγγελικὴ Κόκκου, *Ἡ μέριμνα γιὰ τὴς ἀρχαιοτήτες στὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ πρώτα μουσεῖα*, Ἀθήνα 1977, σ. 51), σ. 120-141, αρ. 4-5.

912

1829-1869. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Κάρπαθος.

Μ. Ἀλεξιάδης, «Καρπαθιακὰ δικαιοπρακτικὰ ἔγγραφα τοῦ 19^{ου} αἰῶνα», στον τόμο *Karpathian Heritage*, New York 1978, σ. 117-125, αρ. 1-4.

913

1829-1906. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Απόφαση εκκλησιαστικού κριτηρίου ἐπὶ κληρονομικῆς διαφοράς μεταξύ ἀδελφῶν. Θεσσαλονίκη.

Δέσποινα Τσοῦρκα - Παπαστάθη, «Ἀνέκδοτα δικαιοπρακτικὰ ἔγγραφα περὶ βακουφικῶν ἀστικῶν ἀκινήτων τῆς μητροπόλεως Θεσσαλονίκης (1829-1906)», στον τόμο *Ἀφιέρωμα εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Βαβοῦσκον*, Θεσσαλονίκη 1989, σ. 451-453 αρ. 1-3, σ. 456-463 αρ. 5-12.

53. Βλ. καὶ λήμμα 855 τοῦ παρόντος τόμου.

ΠΩΛΗΣΗ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΑΝΗΚΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΑΚΟΥΦΙΚΟΥ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΜΟΥΚΑΤΑ'Α
1829, 8 Φεβρουαρίου

«† Διά τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου ἀποδεικτικοῦ καί ἐμμαρτύρου γράμματος δηλοποιεῖται, ὅτι ἡ ὑπογεγραμμένη κυρία Εὐπραξία θυγάτηρ καρὰ Χρίστου σήμερον οἰκειοθελῶς καί ἀπαραβιάστως κατενώπιον τῶν ὑποφαινομένων ἐπιτρόπων τε καί Ἐνοριτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Θεοδώρας ἐπώλησε τό ὁσπήτιόν της ὁλόκληρον (ὡς κτῆμα αὐτῆς ἴδιον ἠγορασμένον παρά τοῦ μακαρίτου ἀνδρός της Γιαννάκη Εὐθυμίου ἔχουσα) πρὸς τόν κύρ Δημήτριον εὐαγγελينوῦ ἀρπατζῆν, καί πρὸς τήν σύζυγον αὐτοῦ κυρίαν Εὐθυμίαν Νικολάου, ὁμοῦ δι' ἂσ(λάνια) 750 ἥτοι γρόσια ἐπτακόσια πενήντα, κείμενον τοῦτο ἔνδον τῆς περιοχῆς τῆς ἁγίας Θεοδώρας μουκατάς τῆς Ἐκκλησίας περιέχον ἤδη ὄντάδες τρεῖς ἄνω, καί κάτω κατώγειον ἐν μέ τήν ἀδλήν του, καί γειτνιάζον κατὰ μέν τό δυτικόν μέρος με τό ὁσπήτιον τοῦ Νικολάου Μουκαδέμη καί τοῦ Γιαννακοῦ γούναρη, καί μεταξύ ἀδλήν τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ δέ τό ἀνατολικόν, ἔχον δρόμον βασιλικόν, κατὰ τό ἀρκτικόν δέ γειτνιάζον μέ τό ὁσπήτιον τοῦ Γρηγορίου Εὐθυμίου Κασσάπη, καί κατὰ τό μεσημβρινόν μέ ὁσπήτιον ἐβρεῖκον, τά ὅποια ἄνω ειρημένα γρόσια ἐπτακόσια πενήντα τήν συμφωνηθεῖσαν τιμήν τοῦ ὁσπητίου τούτου παρέλαβεν αὕτη ἡ κυρία Εὐπραξία θυγάτηρ καρὰ Χρίστου παρά τῶν ῥηθέντων, κύρ Δημητρίου εὐαγγελينوῦ ἀρπατζῆ καί παρά τῆς γυναικός αὐτοῦ κυρίας Εὐθυμίας Νικολάου ἀνελλιπῇ ἅπαντα μέχρις ὁθόλου, πωλήσασα τοῦτο ὁλόκληρον πρὸς αὐτούς πωλήσει παντελῇ, καί μή μετέχουσα τῶν τεσσάρων, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὁσπητίου τό καθόλου, μή δέ δυναμένη κατ' οὐδένα καιρὸν μήτε αὐτῇ μήτε τῶ τέκνῳ αὐτῆς, ζητῆσαι τί παρ' αὐτῶν περί τούτου, ἢ ὅπως ἐνοχλήσῃ αὐτοῦς, καί οὕτως εἰς τό ἐξῆς τό ὁσπήτιον τοῦτο ὁλόκληρον ἐγένετο κτῆμα ἴδιον ἀναφύετον καί ἀναποσπάστον τοῦ διαληφθέντος κύρ Δημητρίου εὐαγγελينوῦ καί τῆς γυναικός αὐτοῦ κυρίας Εὐθυμίας Νικολάου κτισθένον ἐπ' αὐτῶν κατὰ πάντα, καί διά πάντα, τό ὅποion ὡς μουκατὰς τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἁγίας Θεοδώρας κατὰ τήν ἀνέκαθεν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν θελεῖ κληρονομεῖται ὑπό ἀνιόντων, κατιόντων τε καί αὐταδέλφων περαιτέρω δέ αὐ, καί θελεῖ πλερώνει τό κατ' ἔτος πρὸς αὐτήν τήν Ἐκκλησίαν λόγῳ μουκατὰ ἀπό παράδες τεσσαράκοντα, διό εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο καί τό παρόν ἀποδεικτικόν πωλητήριον γράμμα τῇ ὑπογραφῇ αὐτῆς κατησφαλισμένον καί παρά τῶν ὑποφαινομένων ἐπιτρόπων τε καί ἐνοριτῶν μεμαρτυρημένον, καί δέδοται τοῖς διαληφθεῖσι κύρ Δημητρίῳ Εὐαγγελينوῦ καί τῇ γυναικί αὐτοῦ Εὐθυμίᾳ Νικολάου ὁμοῦ, ἵνα ἔχῃ τό κῦρος, καί τήν ἰσχύν: 1829 φεβρουαρίου 8 Θεσσαλονίκη:

πρακσῆα καρὰ χρίστο βεβεόνο τα ἀνοθεν μην ακσέβροντας να γράπσο βανο τον γιανακό παπά διμητρίου με υπογραφυ

δημητρης κοσστα και επητροπος, ὁ πρωτοπαπᾶς Ἰγνάτιος μάρτυς.

παναγηοτις ριζου μαρτιρο

Παναγιώτης Χ(ατζῆ) Νούσιου μαρτυρῶ

γιανάκος παπά διμιτρίου μαρτυρό.

παναγηωτησ Ιωανου μαρτιρο.

αναστασι νηκολαου ραπη μαρτηρο

στάμος δήμου μαρτιρῶ.

δημήτρη ἰωάννου μαρτιρῶ».

ΠΩΛΗΣΗ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΑΝΗΚΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΤΟΥ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΥ ΒΑΚΟΥΦΙΟΥ» (ΙΣΑΡΕΤΕΥΝ, ΔΙΤΕΛΟΥΣ).
ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΔΟΧΗ

1841, 30 Απριλίου

«ὅτι Διά τοῦ παρόντος ἀποδεικτικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πωλητηρίου τῆς ἰδιοκτησίας ἐγγράφου δῆλον γίνεται ὅτι τό ποτέ μέν ὁσπήτιον, νῦν δέ τόπος μόνον ξηρός κείμενος ἔνδον τῆς περιοχῆς τῆς ἀγίας Ἐλεούσης, καί γειτνιάζον ἐκ τοῦ ἐνός μέρους μέ τό ὁσπήτιον τῆς Αἰκατερίνης Μαίας ἐκ δέ τοῦ ἑτέρου μέ τό μικρόν ὁσπήτιον προικιμένον τῆς αἰκατερίνης θυγατρὸς τοῦ ποτέ τερζήμπασι, αὐτός ὁ τόπος κτήμα ὃν τῆς Αἰκατερίνης συζύγου τοῦ ποτέ ξύγης ρεῖζης, τόν ἐπροίκισεν εἰς τήν ἰδίαν θυγατέρα τῆς Μαρίας σύζυγον τοῦ ἀντωνίου πασχάλη ῥάπτη κατὰ τήν ἔννοιαν τοῦ ἰδίου αὐτῆς προικοδοτηρίου Μηνολογημένου τήν 24 ὁκτωμβρίου 1831· εἰς τό ὅποιον ἀγκαλά καί νά φαίνεται προικιζόμενον παρά τοῦ θείου τῆς Δημητρίου τερζήμπασι, εἶναι ὅμως εἰσέτι, τοῦ ἰδίου καί ἦτον κτήμα τῆς αἰκατερίνης ἐγκ[ρ][τ]ισθεῖς παρ' αὐτῆς, ὅθεν ἀπό τοῦ νῦν καί ἐπέκεινα αὐτός ὁ μικρός τόπος εἶναι καί λογίζεται κτήμα ἴδιον τῆς εἰρημένης Μαρίας προικιμένον, οὔσα κυρία ἐπ' αὐτοῦ εἰς τό νά κτίσῃ ὁσπήτιον, χωρίς νά ἐνοχλῇται παρά τινος, καί θέλει εἶναι ἀναφαίρετον καί ἀναπόσπαστον, δεσποζόμενον καί κυριευόμενον παρ' αὐτῆς καί τῶν κατιόντων Κληρονόμων τῆς κατὰ πάντων καί διὰ πάντα, καί ἐπειδή καί αὐτό σύν τοῖς ἄλλοις ὑπόκειται εἰς τόν ἰτζιαρέν τῆς ἐκκλησίας θέλει πληρῶνει τόν καθέκαστον χρόνον τόν ἐδλογοφανῆ ἰτζιαρέν. καί θέλει κληρονομεῖται παρὰ μόνον τῶν κατιόντων κληρονόμων οὐχί δέ ἀνιόντων καί πλαγίων, εἰς εἰδείν ὅτι ἐπεὶ τό παρόν ἐκκλησιαστικόν ἰδιόκτητον ἐγγράφον ὑπογεγραμμένον παρά τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐκκλησίας καί ἐπιβεβαιωμένον παρά τοῦ Πατριάρχου καί Σεβαστοῦ ἡμῶν Γερμαντοῦ ἁγίου Θεσσαλονίκης καί ἐδόθη εἰς χεῖρας τῆς Μαρίας εἰς ἀσφάλειαν αὐτῆς.

Θεσσαλονίκη τῷ μῶμα Ἀπριλίου λ.-

«Μανόλης ἄγγελάκι»

913α

1830. Γνωμοδότηση Ἰωάννη Γεννατά ἐπὶ τῆς αναφοράς τῆς Μαντῶ Μαυρογένους (1/2/1828) γιὰ τὴν αυθαίρετη λύση τῆς μνηστείας τῆς με τὸν Δημήτριο Ὑψηλάντη. Ναύπλιο⁵⁴.

Κ. Τριανταφυλλόπουλος, «Ἐπὶ τῆς προστασίας τῆς γυναικὸς κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Καποδίστρια», *ΑΙΔ* 3 (1936), σ. 267 (αναδημ. με προσθήκες : «Ἡ ἀναφορὰ τῆς Μαντῶς Μαυρογένους κατὰ τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντη», *Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν* 11 (1936), σ. 293 = Τριανταφυλλόπουλος, *Ἀπαντα*, τ. Β1, σ. 590).

«... Ἐὰν τῷ ὄντι ἔχει ὁμολογίαν, ἔνεκα τῆς ὁποίας ὁ Κορ Δ. Ὑψηλάντης δέχεται νά

54. Πρβλ. καὶ λήμμα 861 τοῦ παρόντος τόμου.

